

Derved vil det *Skær* af Fattighjælp, som nu klæber ved denne Understøttelse, der ikke har Fattighjælps *Virkninger*, falde bort.

Vi vidste jo paa Forhaand, at Regeringen var nødt til at foreslaa *Forbud mod Kvinders Natarbejde*, fordi en tidligere Regerings Repræsentant havde tiltraadt Berner Konventionen, og Dansk Kvindesamfund protesterede allerede paa Fællesmødet i Holstebro mod en saadan eensidig Indskrænkning i voksne, sunde Kvinders Erhvervsfrihed. Indenrigsminister Jensen-Sønderup gik dog ikke i sit Forslag videre end Berner Konventionens Bestemmelser, men foreslog at forbyde Kvinder at arbejde i industrielle Virksomheder i Tiden fra Kl. 10 Aften til 5 Morgen. Da Loven var for i 1899—1900 var det foreslaaede Forbud endnu mere vidtgaaende. Ministeren udtalte ved sin Forelæggelse af Loven, at *han havde sine Betænkeligheder ved et Natarbejdsforbud for Kvinder alene*. Dette er i Overensstemmelse med hans Holdning som Folketingsmand i 1899—1900, da han var med til at stemme Forbuddet ud.

Ved Fabriklovens første Behandling i Landstinget viste det sig, at Højres Ordfører, fhv. Indenrigsminister *Bramsen* og Socialdemokratiets, Hr. C. C. *Andersen*, var enige i, at et Forbud mod Kvinders Natarbejde var ønskeligt, ogsaa naar det gennemførtes for Kvinder alene og saaledes stillede disse uheldigt i Konkurrencen med deres mandlige Arbejdssfæller. Regeringspartiets Ordfører, Hr. Landstingsmand *Jørgen Berthelsen* synes derimod ikke at være nogen Ven af et *Særforbud*.

D. K.'s Fabriklovsudvalg fandt det under disse Omstændigheder betimeligt at søge samarbejde med de Arbejdere, hvem Natarbejdsforbuddet vilde ramme, hvis det gennemførtes. Det viste sig, at de ikke var til Sinds stiltiende at finde sig i dettes Gennemførelse, omendskønt det socialdemokratiske *Parti* udtalte sig derfor. Resultatet af vore Forhandlinger med Arbejderne blev derfor Afholdelsen af et stort, offentligt *Protestmøde* i Studenterforeningens store Sal den 16. Marts. Indbydere til Mødet var, foruden D. K.'s Kbhvn.'s Kreds, »Kvindelige Trykkeriarbejdere» og »Kvindeligt Arbejderforbund«. Salen var fyldt til Trængsel af Kvinder og Mænd, deriblandt mange af Arbejderklassen. Talerne var: Frk. Louise Neergaard, Trykkeriarbejder-ske, Borgerrepræsentant Frk. Henriette Crone, Borgerrepræsentant Fru Thora Knudsen, Fru Johanne Jensen fra Kvindeligt Arbejderforbund, Borgerrepræsentant, Fabrikinspektør

Fru Julie Arenholt og endelig Dr. Maikki Friberg fra Finland. Mødet afsluttedes med Vedtagelsen af følgende Resolution med alle Stemmer mod to Mandsstemmer:

»Kvindeligt Arbejderforbund, Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds, Kvindelige Trykkeriarbejdere og Kvinder og Mænd af alle Samfundsklasser samlede til Møde den 16. Marts 1911 i et Antal af 1200 protesterer mod Vedtagelsen af den Indskrænkning i Kvindens Erhvervsfrihed, som er foreslaaet i det forelagte Fabriklovsforslag § 25. Samfundsf forholdene har medført, at Kvinden i stigende Grad tvinges til at ernære sig selv og andre ved sit Arbejde. Det er ikke muligt ved Særforbud at beskytte hende mod Misbrug af hendes Arbejdskraft. Indskrænkning af hendes Arbejdsfelt vil kun bevirke, at hun tvinges til at sælge sin Arbejdskraft billigere. Hensynet til hendes egen og hendes fødte og ufødte Børns Sundhed kan saaledes ikke tale til Gunst for Særforbud, thi Sundheden fremmes ikke ved en Forringelse af hendes økonomiske Stilling.

Vi anmoder ærbødigst Lovgivningsmagten om at være lydhør for vor Protest.

Denne Resolution blev sendt til Indenrigsministeren, til Formændene for Landstinget og Folketinget og til Formanden for Landstingets Fabriklovsudvalg, Gehejmeetatsraad *Bramsen*. Formændene for de tre Foreninger anmodede om at faa Foretræde for Landstingets Fabriklovsudvalg for yderligere mundtlig at fremsætte Grundene til, at man ikke ønskede et Særforbud gennemført. Gehejmeetatsraaden svarede, at dette Ønske senere skulde blive opfyldt, men det skete dog ikke i denne Rigsdagssamling. Forøvrigt er der ikke kommen Betænkning fra Landstingsudvalget, saa det er vanskeligt at forudsige, hvad Udfaldet vil blive baade med Hensyn til Natarbejdsforbuddet og de andre Spørgsmaal, hvor Dansk Kvindesamfund staar med en Ønskeseddel. Folketingets Mening kender man jo heller ikke.

Een Ting er der imidlertid Grund til at glæde sig over, nemlig at Kvinderne — uanset politisk Partistandpunkt — har kunnet finde hinanden og arbejde sammen i denne Sag. Det er udmærket Bevis paa, at *Kvinderne, som saadanne, har fælles Interesser at varetage i Lovgivningsarbejdet*, hvilket man fra mandlig Side ofte vil bestride, og at det derfor er af største Vigtighed, at vi faar politiske Borgerrettigheder.